

24. nedjelja kroz godinu B

Ako vjera nema djela, mrtva je u sebi. (Jak 2,17)

Prvo čitanje

Izaija 50,5-9a

Gospodin Bog uho mi otvori, ja se ne protivih niti uzmicah. Leđa podmetnuh onima što me udarahu, a obraze onima što mi bradu čupahu, i lica svojeg ne zaklonih od pogrda ni od pljuvanja. Gospodin Bog mi pomaže, zato se neću smesti. Zato učinih svoj obraz ko kremen i znam da se neću postidjeti. Blizu je onaj koji mi pravo daje. Tko će na sud sa mnom? Nek se suoči sa mnom! Tko je protivnik moj u parnici? Nek mi se približi! Gle, Gospodin Bog mi pomaže, tko će me osuditi?

Drugo čitanje

Jakovljeva 2,14-18

Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Može li ga vjera spasiti? Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje pa im tkogod od vas rekne: "Hajdete u miru, grijte se i sitite", a ne dadnete im što je potrebno za tijelo, koja korist? Tako i vjera: ako nema djelâ, mrtva je u sebi. Inače, mogao bi tko reći: "Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi svoju vjeru bez djelâ, a ja ću tebi djelima pokazati svoju vjeru."

Evandjelje

Marko 8,27-35

U ono vrijeme: Krenu Isus i njegovi učenici u sela Cezareje Filipove. Putom on upita učenike: "Što govore ljudi, tko sam ja?" Oni mu rekoše: "Da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si neki od prorokâ."

On njih upita: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" Petar prihvati i reče: "Ti si Pomazanik – Krist!" I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu. I poče ih poučavati kako Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana da ustane. Otvoreno im to govoraše. Petar ga uze u stranu i poče odvrćati. A on se okrenu, pogleda svoje učenike pa zaprijeti Petru: "Nosi se od mene, sotono, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!"

Tada dozva narod i učenike pa im reče: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evanđelja, spasit će ga."

Za razmišljanje

Čitanja iz Svetog pisma postavljaju danas u središte nekoliko pitanja koja dotiču bit kršćanske egzistencije. Tko je Isus Krist? Kako trebamo vjerovati u njega i njegova Oca? Što ta vjera od nas zahtijeva ako zaista želimo biti kršćani?

*Ta se pitanja još od Isusova vremena postavljaju svakom čovjeku i za svakoga su aktualna. A odgovori su mnogostruki kao i pitanja. Tko je Isus Krist? – Sin drvodjeljin. Zavodnik. Borac. Opsjednuti. Prorok. Mesija. – Da Mesija, ali ne politički osloboditelj. Njega se ne može smjestiti u ideologije koje su ljudi smislili. Njegov put vodi prema križu i po križu do uskrsnuća. Izvana gledano, ima mnogo (krivih) mogućnosti da se Isusa sudi. Da ga se proglasi zvijezdom, nekom vrstom Gandhija ili Martina Luthera Kinga ili čak marksistom ako bi to otprilike odgovaralo predodžbama njegovih suvremenika i ako to za nas ne bi bilo prezahtjevno. Time stječemo određeno vanjsko znanje o Isusu. Znanje o onome "što se o Isusu govori" ne može biti osobna odluka za Isusa Krista. Ako ga stvarno želimo susresti i iskusiti, moramo si od njega dati postaviti jedno sasvim osobno pitanje: "Tko sam ja za **tebe**?"*

Samo onaj tko je u svojoj nutrini povezan s Isusom može "znati" tko je Isus i tko je Otac. Taj će znati da se istovremeno radi i o djelima vjere, koja moraju biti u skladu s onim "da" Isusu i njegovoj riječi. Riječ koja u susretu s čovjekom ne dobije svoj oblik, koja ne stoji u službi onih koji trebaju pomoć, je mrtva vjera. Ono što je Isusa nagnalo da dođe u ovaj svijet jest spasenje. Stoga moramo i mi koji ga nasljeđujemo, to spasenje željeti i tako djelovati da se ono širi. Čini se da vjera u Isusa i njegova Oca od nas puno zahtijevaju. Možemo čak imati osjećaj da je takva vjera zapravo zadaća koja se ne može ispuniti. No smijemo djelovati iz dubokog povjerenja Bogu koji je Isusov križni put učinio putem koji vodi u život. Tako taj živi i osobni odnos prema Gospodinu ostaje središte i temelj naše vjere.